

Hep Çocuk Kal Sen Ruhum

– *Kalb-i Bahar!* · 17 Ekim 2019

HEP ÇOCUK KAL SEN RUHUM!

Yüreğime bir başka hüznün çöktü bugün
Yağmur yağıyor gözlerime üşüyorum
Papatya misali uçurum kenarındayım
Hayattan ha düştüm ha düşüyorum
Yalnızlıktan oldum olası korkuyorum
Ellerimi uzattım beni sevgiyle tutun.

Mazim geldi geçti gözlerimin önünden
Mutlu olduğum günüm çoktu çocukken
Bir kuru ekmekle bile mutlu olurdum
Çocukluk çağımda kaldı iç huzurum
Büyüdüm diye bilmem ki niye
Terk etti beni hayallerim, umudum.

Mutluluğum çok özledim seni
Bekliyorum ömrümün son durağında
Labirentler sapağında ara bul beni
Kaybolmadan hayatın karanlık dehlizlerinde
Boğulmadan içine çeken gırdaplarında.

Bilir misin çocuk kalmak ne demek
Küstüm demek, küsmeyi bilmemek
Ağlarken gülmek, inanmak sevmek
Mümkün değil elbette biliyorum
İstesem de çocukluğuma dönemem
Ama ben yinede çocuklar gibi sevinmek
İç çekerek ağlamak, ardından gülebilmek
Hala küçük şeylerle mutlu olmak istiyorum.

Ardına kadar açtım kollarımı
Geri dön diyorum ey çocukluğum
Sana çok ihtiyacım var biliyor musun
Küçük müyüm, hayır değilim

Oldum kocaman yaşı bir kadın
Büküldü belim, döküldü dişim, ağardı saçım.

Şimdi daha iyi özüksedim anladım
Yaşlanmanın zorluğunu öğrendim
Kavramda geç kalmış olsamda
Elimde olmuş olsaydı eğer...
Bırakıp çocukluğumda
Seni büyütmezdim
Hep neşeli kalırdı gönlüm
Heba olmazdı geçip giden ömrüm
Tek ricam var şimdi senden ruhum
Kimse anlamasa da olur, sen yeterki anla
Çocukça mutlulukları, nefes aldıkça yaşat bana.

17 EKİM 2019

Melek Tiryaki